

Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

Troparul, glasul al 4-lea

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condac la Praznicul Acoperământului Maicii Domnului

Glusul 3 – Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică și cu cetele sfinților, nevăzut se roagă lui Dumnezeu, îngerii cu ierarhii se închină și Apostolii cu proorocii dăntuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

Condac 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci,
împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului,
care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne
și se ruga pentru cei din întuneric,
acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos.
Iar tu, ca cea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile,
ca să strigăm ție:
Bucură-te, bucuria noastră;
acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icos 1:

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:
Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci,
Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani,
Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt,

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești,
Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului,
Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți,
Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi,
Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi,
neamul creștinesc,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeu nostru și, căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icos 2:

Înțelegere neînțeleasă ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox; pentru aceasta vrăjmașii noștri nu se pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bineștiind atotputernica ta apărare, cu umilință cântăm ție:

Bucură-te cea preamilostivă, mângâierea tuturor celor scârbiți și împovărați,
Bucură-te, povățuitoarea neadormită a tuturor celor orbiți și rătăciți,
Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potolești mânia lui Dumnezeu,
cea cu dreptate pornită asupra noastră,
Bucură-te, ceea ce cu atotputernică amenințarea ta potolești patimile noastre cele rele,
Bucură-te, puternică deșteptare a conștiințelor adormite,
Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură,
Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioșilor, porțile raiului,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 3:

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Având bogăție de milostivire neîmpuținată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere și tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm ție:

Bucură-te, tărie nesurpată și ocrotirea tuturor creștinilor,
Bucură-te, cea dintâi înfrumusețare a sfintelor locașuri și altare,
Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărătești,
Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de orașe,
Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oștilor creștinești,
Bucură-te, oglindă sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici,
Bucură-te, minte desăvârșită a învățătorilor,

Bucură-te, binecuvântarea caselor și a familiilor evlavioase,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 4:

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Și stând înaintea feței altarului Domnului și ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, și să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă Fiului tău: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Iisus al lui Navi rugându-se și a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit asupra vrăjmașilor lui. Și acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta și noi păcătoșii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veșnic,
care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată,
Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet,
Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăția trupului tău,
Bucură-te, Acoperământul și păstrarea sfintelor locașuri ale lui Hristos,
Bucură-te, lumina și înțeleptirea păstorilor credincioși ai Bisericii,
Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu,
Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor evlavioși,
Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 5:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile biruia Israel, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmași. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deși nesprizinită de nimeni, totdeauna biruiesti pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icos 5:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinților, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu; iar arhanghelii cu îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise,
întărește-ne și pe noi, cei ce cu umilință cântăm ție:
Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea
și milostivirea ta cea către noi,
Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți,
Bucură-te, ceea ce izgonești din adâncul sufletului nostru patimile
și poftetele cele rele și spurcate,
Bucură-te, ceea ce fără ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos,
și pe noi cei reci ne aprinzi cu el,

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune,
se luptă împotriva patimilor,
Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere,
Bucură-te, grabnică ajutoare a celor osteniți de mâhnire și de întristare,
Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuținat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Roman, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta și a scris laude sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icos 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, luminând pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu Fiul tău și aducând la cunoștința adevărului pe cei ce au credință și cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască,
Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia
și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii,
Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe,
Bucură-te, ceea ce tai eresurile și răcăcirile cele pierzătoare,
Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce se cuvine,
Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și prezicerile cele deșarte,
Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun,
Bucură-te, ceea ce ne oprești de la deprinderile cele vătămătoare și de la poftetele cele rele.
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 7:

Domnul atotvăzătorul și îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăință și cântă: Aliluia!

Icos 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui și acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea,
Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic,
Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă, în Biserica Ortodoxă,
Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioșii,
ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii,
Bucură-te, stâlp de foc care ne arăți nouă, tuturor, calea mântuirii,

chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor,
Bucură-te, vădită întărire a credincioșilor nevoitori,
Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuți în mijlocul lumii,
Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăsești,
ci cu Acoperământul tău și cu harul tău mă miluiești,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 8:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor și al cuvioșilor și ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul și cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icos 8:

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de sus și cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică și cu umilință rugându-te Lui, a zis: Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale și voi milui pe toți care cântă ție:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc,
Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieții veșnice
pentru cei flămânzi de dreptate,
Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi
Trupul și Sângele Mielului Dumnezeiesc,
Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori,
Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul,
dar nu cu duhul și cu credința,
Bucură-te, ceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte,
Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 9:

Toată firea îngerească îți aduce laudă, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă: Aliluia!

Icos 9:

Ritorii cei mult vorbitori ca niște pești fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânșii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte,
Bucură-te, ceea ce păzești orașele și satele de cutremurul cel năpraznic al pământului,
Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăvești pe noi din revărsarea apelor și din cufundare,
Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăvești pe noi de arderea focului,
Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu pâinea vieții,

Bucură-te, ceea ce abați de la capul nostru loviturile fulgerului și ale trăsnetului,
Bucură-te, ceea ce ne mântuiești pe noi de năvălirea celor de alt neam
și de ucigașii cei tăinuți,
Bucură-te, ceea ce prin pace și prin dragoste ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință
cu noi și de vrăjmășia casnică,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ și scutire, celor întristați mângâiere, celor mâhniți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți care cântă: Aliluia!

Icos 10:

Preasfântă împărăteasă, cu îngerii stai împreună și te rogi zicând: „Împărate ceresc primește pe tot omul ce se roagă ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la fața mea neajutat și neascultat”. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților cu mulțumire strigă ție:

Bucură-te, ceea ce dăruiești cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate
și cu inimă curată,

Bucură-te, ajutorătoarea și răsplătirea tuturor celor ce fac negoțatorie cu dreptate,
Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate,

Bucură-te, grabnică ajutorătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat și pe ape,
Bucură-te, ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii,

Bucură-te, hrănitorea cea nevăzută a celor sărmani,
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți,

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?”. Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești,
Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință,
Bucură-te, pururea împreună ajutorătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor
și a curselor diavolești,

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani și cu nărav de fiară,
Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor blânzi și primitori,
Bucură-te, liniștea preadorită a căsătoriților credincioși,

Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor născătoare de prunci,
Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 12:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău și Dumnezeu nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră ca să nu pierim cumplit și fără de pocăință și primește-ne în sălașele cele veșnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te laudăm ca pe o mare solitoare a noastră și ne închinăm ție, ceea ce te rogi pentru creștini. Noi credem și nădăjduim că vei cere de la Fiul tău și Dumnezeu nostru bucuria cea vremelnică și cea veșnică, pentru noi toți, cei ce cu dragoste cântăm ție:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea,
Bucură-te, sfințirea tuturor stihiiilor cerești și pământești,
Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului,
Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavolul,
Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiți,
Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați,
Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 13:

O, preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului și ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție: Caută la credința și la umilința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește de toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, și să mă izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia! Aliluia! Aliluia! *(Acest Condac se zice de trei ori).*

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Mulțimea Arhanghelilor... *și Condacul întâi:* Împărătesei celei alese...:

Icos 1:

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci,
Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani,
Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt,
Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești,
Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului,
Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți,
Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi,

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi,
neamul creștinesc,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci,
împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului,
care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne
și se ruga pentru cei din întuneric,
acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos.
Iar tu, ca cea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile,
ca să strigăm ție:
Bucură-te, bucuria noastră;
acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Rugăciuni către Maica Domnului

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică apărătoare și tărie a noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înălță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ție; ocrotește-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriților noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor, dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune; asupriților, răbdare; asupritorilor, frică de Dumnezeu; celor mâhniți răbdare și bucurie duhovnicească; neînfrânaților înfrânare; și nouă, tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății.

Așa, Doamnă preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi, pe toți, ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți, scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viață, iar la înfricoșătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeu nostru. Că tu, Doamnă, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești, după Dumnezeu, nădejdea și apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne rugăm ție, Atotputernică ajutătoare noastră, și ție ne predăm pe noi înșine, unul pe altul și toată viața noastră, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoare străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin; necazul meu

Îl știi, deci dezleagă-l precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Trup și de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită ești în neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia, și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârșit cu rugăciunile tale păzește-ne pe noi neosândiți. Ca prin paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune, pentru toate să înălțăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvânt la Acoperământul Maicii Domnului – Sfântul Serafim Sobolev

Iubiților, să n-o întristăm pe Preacurata Maică a Domnului prin păcatele desfrânării; să ne pocăim; nu numai pentru faptele desfrânate, dar și pentru cugetele, dorințele și gândurile noastre necurate. Nu se știe cât ne-a mai rămas de trăit și dacă vom mai avea timp de pocăință, ca să îndepărtăm de la noi cuvintele înspăimântătoare ale Domnului: „În ce te voi găsi, în aceea te voi judeca” (vezi Iezechiel 3, 20; 18, 20-22).

Motivul mării sărbători a Acoperământului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost minunata descoperire făcută Sfântului Andrei, cel nebun pentru Hristos, când a fost înălțat până la al treilea cer.

Aici el a văzut îngeri și numeroși sfinți, dar nu a văzut-o pe Preacurata Maica Domnului, fapt pentru care s-a tânguit mult. I s-a spus că în acel moment Maica Domnului nu se găsește acolo, deoarece se află pe pământ, mângâindu-i pe oamenii necăjiți și suferinzi, dar că o va vedea în curând.

Într-adevăr, la scurt timp după această nemaipomenită vedenie, Sfântul Andrei a văzut-o pe Maica Domnului, în Biserica Vlaherne din orașul Constantinopol, în timpul privegherii de toată noaptea. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a apărut Sfântului Andrei și ucenicului său, Epifanie, în văzduh, în fața altarului, înconjurată de locuitori ai cerului.

Ea se ruga osârduitor în genunchi, apoi s-a ridicat și i-a acoperit cu omoforul ei strălucitor pe toți cei ce se rugau.

Dar iată la ce vreau eu, iubiților întru Hristos fiii mei, să vă atrag atenția. Sfântul Andrei a văzut-o pe Maica Domnului înlăcrimată. Ne-am întreba: **cum se poate împăca marea ei suferință pentru noi, cu bucuria ei neîntreruptă, dumnezeiască și cu necurmata ei fericire?**

Desigur, dacă această amestecare n-ar fi fost posibilă, Sfântul Andrei nu ar fi văzut-o pe Maica Domnului înlăcrimată. Înseamnă că această amestecare este posibilă. Dar pentru a fi pe înțelesul nostru, trebuie, iubiților, să ne aducem întotdeauna aminte cuvintele apostolului Pavel: „Ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne” (II Corinteni 6, 10). „Căci precum prisosesc Pătimirile lui Hristos întru noi, așa prisosește prin Hristos și mângâierea noastră” (II Corinteni 1, 5).

Odată, la preacuviosul Serafim a venit o femeie bolnavă, foarte evlavioasă. Slujitorul lui Dumnezeu i-a spus acesteia: „Pentru tine suferă, roabă a lui Dumnezeu, întemeietoarea Mănăstirii Diveevo, răposata monahie Aleksandra. Du-te la mormântul ei din Diveevo, roagă să i se facă un parastas și tu te vei însănătoși”.

Femeia a făcut așa cum i-a poruncit Sfântul Serafim și și-a căpătat tămăduirea. Și dacă monahia Aleksandra suferea pentru această femeie, din cauza bolii ei, atunci *cum să nu sufere și să nu plângă pentru noi Maica Domnului? Pentru că ea ne iubește mai mult chiar decât mama noastră; pentru că ea ne este aproape în timpul când noi suntem bolnavi, dar și atunci când asupra noastră se abat tot felul de necazuri și suferințe, și ori de câte ori o rugăm să ne ajute.*

Și totuși, ce concluzie mântuitoare trebuie să tragem din faptul că Sfântul Andrei a văzut-o pe Preacurata Maică a Domnului înlăcrimată? Concluzia este una singură: **noi nu trebuie s-o întristăm pe Preacurata Maica Domnului și s-o facem să verse lacrimi pentru multele noastre păcate și mai ales, pentru cel mai răspândit păcat, al poftelor noastre trupești sau al desfrânării.**

Din nefericire, acest păcat se întâlnește, fiind specific și caracteristic, nu numai la păgâni și la heterodocși, ci adesea și la creștinii ortodocși. Aici, printre ortodocși, se observă în ultima vreme o oarecare întunecare a minții în ceea ce privește acest păcat trupesc; deoarece mulți îl socotesc o manifestare de-a dreptul naturală și permisă.

Asemenea creștini spun: „Toți trăiesc în desfrânare, o să trăim și noi astfel”. Ca și când ar fi tot una: vom pieri numai noi singuri sau vom pieri cu toții. *Dar dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel* – a zis Domnul, atunci când I S-a spus că Pilat a amestecat sângele unor galileeni cu jertfele lor (Luca 13, 1-3).

Ar trebui ca acești creștini ortodocși să-și amintească mereu că Sfânta Biserică pedepsește greu păcatul desfrânării, chiar dacă există pocăință, deoarece îi îndepărtează pe cei căzuți în acest păcat de la **Sfânta Împărtășanie**, pentru șapte ani din momentul pocăinței, adică de la încetarea săvârșirii lui.

Dar acest lucru este puțin. *Deoarece păcatul trupesc capătă dimensiuni gigantice și cuprinde în mrejele lui întreaga lume, se apropie vremea când Domnul va rosti din nou groaznică sentință, pe care cândva a rostit-o față de tot neamul omenesc, înaintea Potopului Universal: „Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia, pentru că sunt numai trup” (Geneza 6, 3).*

Numai că lumea dinainte Domnul a distrus-o cu apă, iar lumea de acum va pieri de foc, la semnul Domnului, în ziua celei de-a doua veniri, așa cum a prorocit despre aceasta Sfântul Apostol Petru, spunând: „*Iar ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiiile, arzând, se vor desface și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui*” (II Petru 3, 10).

Desigur, nu doar păcatul desfrânării va determina această pieire universală, dar și **alt păcat mare și greu, al lepădării oamenilor de la dreapta credință**. Dar Fiul Omului, când va veni, va găsi, oare, credință pe pământ? (Luca 18, 8).

Această lepădare generală de la dreapta credință are loc nu numai din pricina mândriei diavolești. Una dintre cauzele acestui greu păcat constă tot în păcatul desfrânării, din cauza căruia ni se întunecă mintea, făcându-se posibilă orice rătăcire, și mai ales rătăcirile eretice.

De altfel, *păcatul desfrânării nu este numai o crimă morală, el este în același timp și un păcat împotriva dreptei credințe*. Căci credință noastră ortodoxă constă nu numai în dogme, ci și în sfintele canoane.

Este clar că renunțarea la sfintele canoane, care interzic desfrânarea, reprezintă un izvor al celor mai mari necazuri ale noastre, și anume lepădarea de dreapta credință, și prin urmare, cauza pieirii noastre veșnice.

Iată de ce, Apostolul Pavel a spus: „Nu vă amăgiți: (...) desfrânații (...) nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (I Corinteni 6, 9-10).

De aceea, **iubiților, să n-o întristăm pe Preacurata Maică a Domnului prin păcatele desfrânării; să ne pocăim; nu numai pentru faptele desfrânate, dar și pentru cugetele, dorințele și gândurile noastre necurate.**

Nu se știe cât ne-a mai rămas de trăit și dacă vom mai avea timp de pocăință, ca să îndepărtăm de la noi cuvintele înspăimântătoare ale Domnului: „În ce te voi găsi, în aceea te voi judeca” (vezi Iezechiel 3, 20; 18, 20-22).

Se poate desprinde, iubiților întru Hristos fiii mei, și o a doua concluzie mântuitoare din această vedere a Sfântului Andrei a lacrimilor Maicii Domnului. **Noi nu numai că nu trebuie s-o mâhnim pe Preacurata Maică a Domnului prin desfrânarea noastră necurată, dar trebuie s-o bucurăm prin fecioria noastră.**

Să ținem minte că fecioria Preacuratei Născătoare de Dumnezeu L-a coborât din ceruri pe Dumnezeu Care S-a întrupat pentru mântuirea noastră. Iar curăția noastră și fecioria ne înalță la ceruri, în sensul că Domnul, pentru aceasta, ne dăruiește descoperirea adevărurilor dumnezeiești și a tainelor cerești, *în măsura în care suntem noi înșine curați.*

Iată de ce marele Sfânt părinte, Preacuviosul Ioan Cassian, spune că Apostolul Pavel se evidențiază dintre toți apostolii prin curăția sa virtuoasă. De aceea el, mai mult decât alți apostoli, a fost înzestrat de la Dumnezeu cu înțelepciune dumnezeiască, cu descoperirea adevărurilor dumnezeiești și a tainelor cerești, iar această descoperire continua în contemplarea unor revelații extraordinare, pentru care lui i se arăta Mântuitorul de nenumărate ori, și chiar a fost înălțat până la al treilea cer.

Acest Apostol a acordat o atât de mare însemnătate mântuitoare curăției noastre, încât o privea ca pe scopul suprem al întregii noastre vieți creștinești. „Aveți roada voastră – zice el – spre sfințire, iar sfârșitul, viața veșnică” (Romani 6, 22). „Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire” (I Tesaloniceni 4, 7).

De aceea, să năzuim, iubiților întru Hristos fiii mei, spre curăția feciorelnică, spre această chemare dumnezeiască a noastră, spre acest scop al vieții noastre creștinești. Să fim curați nu numai în ceea ce privește patimile exterioare!

O asemenea curăție, cum ar fi abținerea chinuitoare de la desfrânare, le este caracteristică și păgânilor și ereticilor. **Să năzuim spre atingerea unei curății interioare, în simțiri și în gânduri. O asemenea stare așteaptă de la noi Preacurata Maică a Domnului.** Cu asemenea curăție o vom și bucura. Iar ea, la rândul său, ne va bucura cu milostivirile sale negrăite, în împlinirea cuvintelor lui Hristos: „Cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura” (Matei 7, 2). Pentru această curăție ne vom afla întotdeauna sub Acoperământul Maicii Domnului.

Ea ne va acoperi întotdeauna și ne va izbăvi de toate păcatele și patimile, de toate relele și necazurile și ne va uni pe veci cu Fiul său, cu Domnul nostru Iisus Hristos, pentru a primi bucuria dumnezeiască veșnică și nesfârșită, în Împărăția Lui cea cerească. Amin. Bunului Dumnezeu slavă în veci. Amin!

(predică ținută de Sfântul Serafim Sobolev, în biserica rusă „Sfântul Nicolae” din orașul Sofia, la 1/14 octombrie 1949)